До уваги суб'єктів господарювання!

В період опалювального сезону суб’єкти господарювання експлуатують для обігріву виробничих та адміністративних приміщень газові та твердопаливні котли, які є стаціонарними джерелами викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Здійснення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами без дозволу на викиди є порушенням вимог ст. 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря», що тягне за собою адміністративну відповідальність суб’єкта господарювання.

Дозвіл на викиди повинні мати підприємства, установи, організації та громадяни-суб'єкти підприємницької діяльності. Ця норма закону не розповсюджується на громадян, які використовують індивідуальне опалювальне обладнання для власних житлових будинків та квартир.

Разом з цим, слід зазначити, що згідно ст. 12 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» громадяни України зобов`язані здійснювати діяльність з додержанням вимог екологічної безпеки, інших екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів, не порушувати екологічні права і законні інтереси інших суб`єктів.

Згідно з чинним природоохоронним законодавством України для експлуатації газових та твердопаливних котлів необхідно:

- в залежності від потужності котлів розробити матеріали оцінки впливу на навколишнє середовище (ст. 51 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», ст. 23 Закону України «Про охорону атмосферного повітря») **або здійснити** оцінку впливу на довкілля (Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»);
- отримати висновок санітарно-гігієнічної експертизи (ст.25 Закону України «Про охорону атмосферного повітря»);
- отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря (ст.11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря», Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 №302 «Про затвердження Порядку проведення та оплати робіт, пов'язаних з видачею дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, обліку підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців, які отримали такі дозволи»);
- сплачувати екологічний податок за викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря (ст.10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря», ст.240 Податкового кодексу України).

Усвідомлення суб’єктами господарювання необхідності дотримання вимог природоохоронного законодавства та принципів пріоритетності безпеки життях здоров’я людини, середовища проживання й життєдіяльності перед будь-якими

іншими інтересами й цілями у сфері господарської діяльності гарантують мешканцям міста екологічну безпеку.